

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202931
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420202931.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci navrhovateľky: M. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L. H., L. XXX/XX, proti manželovi: J. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L. H., L. XXX/X, toho času Y. Z., zastúpený JUDr. Martinom Gancznerom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Forgáčova bašta 7, IČO: 42 117 097, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom V. na čas po rozvode: Q., nar. X.X.XXXX a X. V., nar. XX.X.XXXX, obe bytom L. H., L. XXX/XX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. februára 2021 č. k. 8P/60/2020-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 25.2.2021 č. k. 8P/60/2020-133 pri právnom posúdení podľa § 100 Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP“) § 24 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3, čl. 5 Zák. o rodine, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 41 ods. 4 Ústavy SR manželstvo M. V., rod. V., nar. XX.X.XXXX a J. V., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX v L. H., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu L. H., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom 2, rozviedol (výrok I.).

2. Maloleté deti V. a to Q., nar. X.X.XXXX a X., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky od právoplatnosti rozsudku s tým, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Q. sumou 120 eur mesačne a na výživu mal. X. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky (výrok II.).

3. Zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia (výrok III.).

4. Súd neupravil styk otca s maloletou Q., nar. X.X.XXXX a maloletým X., nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode (výrok IV.).

5. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Navrhovateľke priznal súd oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 254 Civilného sporového poriadku (CSP) vzhľadom na jej majetkové a sociálne pomery, pretože z dôvodu starostlivosti o dve

maloleté deti pracuje iba na polovičný pracovný úväzok a po zaplatení nákladov za bývanie jej zostane iba suma 62 eur na mesiac.

7. Manžel nebol zaviazaný na zaplatenie súdneho poplatku s poukazom na ust. § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch, pretože ide o konanie vo veci rozvodu manželstva.

8. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na rozvod jej manželstva je dôvodný, pretože bolo jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú hlboko vážne a trvale narušené, pričom nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Požívanie alkoholických nápojov zo strany manžela potvrdil aj ustanovený znalec v trestnom konaní MUDr. Vincent Štefák, ktorý uviedol, že manžel je závislý na alkohole. Túto skutočnosť potvrdil aj manžel, ktorý potvrdil, že situácia v tomto smere sa výrazne zhoršila v roku 2017, kedy mu zomrel otec.

9. Uvedené zvýšené požívanie alkoholických nápojov manželom bolo aj čiastočným dôvodom pre spáchanie trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej Q. jej otcom (manželom), za spáchanie ktorého bol manžel navrhovateľky právoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov, ktorý aj v súčasnosti vykonáva (rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/92/2020-469 zo dňa 9.2.2021). Samotný manžel sám uznal, že pokiaľ ide o trestný čin, ktorého spáchanie je mu kladené za vinu, tak si nič nepamätá, pretože bol pod vplyvom alkoholu. Pod vplyvom alkoholu došlo aj k spáchaniu trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej Q. zo strany jej otca (manžela navrhovateľky).

10. Akceptujúc uvedené dospel súd k záveru, že manželstvo účastníkov je iba formálnym zväzkom, neplniacim si svoj účel už dlhšiu dobu. Počas existencie manželského spolužitia dochádzalo ku konfliktom kvôli požívaniu alkoholických nápojov manželom vo zvýšenej miere, pričom min. od 16.4.2020, kedy bol manžel vzatý do väzby, účastníci nevytvárajú zdravé rodinné prostredie pre svoje maloleté deti, spoločne nehospodária a ani sa intímne nestýkajú. Zistené príčiny rozvratu manželstva, a to úplné citové odcudzenie navrhovateľky pre negatívne správanie manžela nie je iba prechodného charakteru, a preto súd manželstvo účastníkov rozviedol. Tvrdenia manžela, že sa nechce rozviesť, pretože svoju rodinu má rád, súd po vykonanom dokazovaní a aj vzhľadom na preukázané skutočnosti považoval za irelevantné. Tvrdenia navrhovateľky ohľadne príčin rozvratu jej manželstva s manželom bolo v tomto konaní jednoznačne preukázané.

11. Pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom V. (Q. a X.) súd prvej inštancie tieto zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky (matky), ktorá sa o obidve maloleté deti stará od ich narodenia. V starostlivosti matky o tieto deti neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie o výchovnom prostredí pre tieto deti, pretože ich otec je t. č. vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takisto ani otec nemal výhrady voči zvereniu maloletých detí V. do osobnej starostlivosti ich matky (navrhovateľky). Matka je schopná sa o svoje deti riadne postarať po každej stránke, čo nakoniec vyplýva aj z pripojených správ od Obce L. H., Základnej a materskej školy Juraja Holečka v L. H. a od všeobecnej lekárnky pre deti a dorast MUDr. Hany Abrmanovej, PhD. Tvrdenia vypočutého svedka V. V. (syn manžela z prvého manželstva) ohľadne nedostatočnej starostlivosti navrhovateľky o maloleté deti, kvôli ktorým súd kontaktoval aj ÚPSVaR Nové Zámky preukázané neboli. Obidve maloleté deti budú zastupovať a spravovať ich majetok obaja rodičia podľa § 28 ods. 1, 2 Zák. o rodine. V konaní totiž neboli preukázané žiadne zákonné dôvody pre iné rozhodnutia. Obidvaja rodičia disponujú úplnou spôsobilosťou na právne úkony.

12. Súd zaviazal otca platením výživného na čas po rozvode na maloletú Q. v sume 120 eur mesačne a na maloletého X. v sume 100 eur mesačne, uznajúc opodstatnenosť návrhu matky v tomto smere. Obidve deti navštevujú základnú školu, pričom súd uznal opodstatnenosť mesačných výdajov matky na maloletú Q. v sume 200 eur a na maloletého X. v sume 170 eur. Do sumy mesačných výdajov v prípade oboch detí je potrebné zahrnúť výdaje vynaložené matkou na stravu, oblečenie, školu, bývanie, šport a kultúru oboch maloletých detí. Matka v súčasnosti pracuje na polovičný úväzok s príjmom cca 300 eur mesačne a na bývanie poberá príspevok v sume 62 eur mesačne. V prípade otca pri určovaní výšky výživného na jednotlivé maloleté deti V. vychádzal súd z tej skutočnosti, že otec pred vzatím do väzby v roku 2019 dosahoval mesačný príjem 900 eur mesačne a v roku 2020 v mesiacoch január až marec príjem 450 eur za jeden mesiac. Ak by otec vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav riadne

pracoval, dosahoval by príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy, ktorá v roku 2020 bola vo výške 580 eur a v roku 2021 vo výške 620 eur. Z takéhoto príjmu by bol otec schopný platiť výživné určené súdom v danej veci bez akejkoľvek ujmy, pričom jeho finančná situácia by po zaplatení tohto mesačného výživného bola lepšia ako v prípade matky. Otec sa vlastným konaním a prístupom pripravil o vyšší príjem. Pri samotnom určení výšky výživného na maloleté deti V. prvoinštančný súd akceptoval právny záver vychádzajúci z aktuálnej judikatúry platnej v tejto oblasti a zároveň obsiahnutý aj v náleze ÚS ČR sp. zn. IV ÚS/1181/07 zo dňa 6.2.2008. Podľa tohto nálezu platí, že ak sa rodič zbavil svojím úmyselným konaním, pre ktoré bola naňho uvalená väzba a pre ktoré konanie bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť pričítať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd základné právo na rodičovskú výchovnú starostlivosť. Opačný výklad by viedol k absurdným dôsledkom, pretože rodič by sa úmyselnou trestnou činnosťou s následným výkonom väzby alebo trestu odňatia slobody po právoplatnom odsúdení zbavil, resp. mohol zbaviť vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému dieťaťu. Bolo by v rozpore s princípmi morálky a spravodlivosti, keby rodič, ktorý vyvíja všetko úsilie, aby zabezpečil starostlivosť o svoje dieťa a pracuje napr. aj v ťažších podmienkach za minimálnu mzdu, bol v nevýhodnejšej pozícii ako rodič, ktorý sa dopúšťa protiprávnej činnosti, o to viac ak ide o úmyselnú trestnú činnosť násilného charakteru. Inak povedané, spoločnosť by nemala dopustiť to, aby niekto z vlastného protiprávneho konania s tým, že sa zbaví povinnosti, ktorá nemá len morálny rozmer, ale je inkorporovaná *expressis verbis* v zákone nejakým spôsobom profitoval.

13. Súd styk otca s hore menovanými maloletými deťmi neupravil, pretože by nebolo v záujme detí, aby tieto otca navštevovali v zariadení pre výkon trestu odňatia slobody. Takisto aj maloleté deti vzniknutú situáciu v rodine zvládajú za pomoci Intervenčného Centra a pod dohľadom kolízneho opatrovníka, a preto súd s poukazom aj na tento dôvod styk otca s maloletými deťmi neupravil.

14. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie navrhovateľ (otec), navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/60/2020-133 zo dňa 25.2.2021 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a nové rozhodnutie.

15. S rozvodom od začiatku konania nesúhlasí a zdieľa ten názor, že súd ich nemal v záujme zachovania rodiny rozviesť. Napadnuté rozhodnutie preto vo všetkých jeho výrokoch nepovažuje za správne. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h/ CSP.

16. Nesúhlasí ani s výškou súdom určeného výživného na čas po rozvode, pretože uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/92/2020-469 zo dňa 9.2.2021 bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a túto skutočnosť prvostupňový súd podľa jeho názoru nezohľadnil pri rozhodovaní. Jeho schopnosti a možnosti, ako aj majetkové pomery neumožňujú platiť výživné určené súdom na maloletého X. v sume 100 eur mesačne a na maloletú Q. v sume 120 eur mesačne počas výkonu trestu. Odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne predstavuje výraznú zmenu pomerov oproti stavu počas rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16P/67/2020, pretože v čase uvedeného rozhodnutia bol otec vo výkone väzby a nebol ešte právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody.

17. Ak by bol povinný platiť výživné v sume spolu 220 eur mesačne počas výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov, vznikne mu dlh v sume 21.120 eur, pretože počas výkonu trestu nie je v schopnostiach a možnostiach otca platiť určené výživné súdom a neumožňujú to ani jeho majetkové pomery, ktoré súd podrobne neskúmal. Ak by tak súd urobil, tak by zistil, že otec nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, resp. hnuteľný majetok vyššej hodnoty. Nemožno považovať za spravodlivé, aby počas výkonu trestu odňatia slobody bol otec povinný platiť súdom určené výživné a aby mu na ňom vznikol dlh 21.120 eur.

18. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu rozhodnutie prvoinštančného súdu v celom rozsahu potvrdiť. Pri určení výživného okresný súd objektívne posúdil odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Minimálne výživné nie je v záujme maloletých detí, pričom otec svojím nezodpovedným prístupom a úmyselným konaním spôsobil tú situáciu, že bol súdom uznaný vinným a

odpykáva si svoj trest, kde môže byť zaradený do pracovného pomeru a platiť tak výživné na maloleté deti.

19. Matka (navrhovateľka) v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že považuje napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25.2.2020 sp. zn. 8P/60/2020 za vecne správny, a teda súhlasí s plným znením jeho výroku o rozvode, zverení detí do jej starostlivosti a zároveň aj s určenou výškou výživného otcovi voči ich maloletým deťom.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal podané odvolanie manžela (otca) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd predmetné odvolanie otca vyhodnotil za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva a s ním spojenú úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom V. (Q. a X.) pochádzajúcim z rozviesť sa majúceho manželstva na čas po rozvode, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a následne z neho rezultujúce dôkazy vyhodnotil myšlienkovým postupom v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ak aj v ich vzájomnej súvislosti. Takisto je potrebné zo strany odvolacieho súdu konštatovať aj správne právne posúdenie prejednávanej veci prvoinštančným súdom s poukazom na ním odcitované ustanovenia Zák. o rodine zakomponované do bodov 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 a 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

23. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil. V ďalšom odvolací súd poukazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Na potvrdenie správnosti napadnutého výroku ohľadne rozvodu manželstva účastníkov tohto konania je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd pri akceptovaní špecifik danej prejednávanej veci správne kvalifikoval predmetné manželstvo ako nefunkčný a formálny zväzok, neplniaci si svoje základné funkcie (výchovná, hospodárska a intímna). Takisto je možné prijať ten záver, že krajne negativistický postoj navrhovateľky k ďalšej existencii predmetného manželstva bol spôsobený nadmerným požívaním alkoholických nápojov jej manžela, ktoré z jeho strany vyústilo do spáchania závažného trestného činu sexuálneho charakteru vo vzťahu k jeho maloletej dcére (Q. za ktorý trestný čin bol otec tohto maloletého dieťaťa právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Samotná skutočnosť, že manžel, resp. otec maloletej Q. v súčasnej dobe vykonáva takto uložený trest odňatia slobody, ako aj samotná dĺžka tohto trestu (8 rokov) podľa názoru odvolacieho súdu nedáva do budúcnosti perspektívu obnovenia manželského spolužitia, ktoré navrhovateľka okrem iného kategoricky odmieta. V kontexte uvedeného a najmä s poukazom na charakter spáchaného trestného činu otca vo vzťahu k maloletej Q. je potom potrebné prijať ten záver, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď manželstvo rodičov maloletých detí V. rozviedol.

25. Pokiaľ ide o súdom prvej inštancie stanovenú úpravu práv a povinností rodičov k maloletej Q. a k maloletému X. V. na čas po rozvode, obidve tieto deti bol správne zverené do osobnej starostlivosti matky, pretože v jej starostlivosti o ne neboli zistené žiadne nedostatky. Otec v dôsledku súčasného výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov z objektívneho dôvodu túto osobnú starostlivosť vykonávať nemôže, pričom so zverením obidvoch detí matke počas konania vyslovil aj svoj súhlas. Na margo určenia výšky vyživovacej povinnosti otcovi na čas po rozvode na obidve maloleté deti (na Q. 120 eur mesačne a na X. 100 eur mesačne) odvolací súd poznamenáva, že takto určená výška výživného zodpovedá veku maloletých detí a rozsahu uspokojenia ich odôvodnených potrieb a na druhej strane je aj odzrkadlením zárobkových schopností a možností obidvoch rodičov. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že otec sa vzhľadom na charakter svojej úmyselnej trestnej činnosti dostal do výkonu trestu odňatia slobody, avšak nie z dôvodu objektívneho ale jednoznačne subjektívneho charakteru. Uvedené následne znamená, že súd prvej inštancie postupoval správne keď otcovi určil výšku výživného z výšky zárobkov ním dosahovaných v roku 2019 v sume 900 eur a v roku 2020 v sume 450 eur. Takisto je potrebné ako správny hodnotiť postup prvoinštančného súdu, ktorý v súvislosti s výškou takto určeného výživného postupoval v súlade s obsahom nálezu IV. ÚS/1181/07 zo dňa 6.2.2008. S prihliadnutím na tento nález, resp. právny názor z neho rezultujúci by bolo jednoznačne v rozpore so záujmami obidvoch maloletých detí ako aj so zásadou spravodlivosti súdnych rozhodnutí, ak by mal byť v nevýhodnejšom postavení ten rodič, ktorý sa o deti riadne a plnohodnotne stará (v danom prípade matka) oproti tomu rodičovi, ktorý sa dopustil protiprávnej a úmyselnej trestnej činnosti vo vzťahu k vlastnému dieťaťu (v danom prípade otec). Inými slovami povedané, otec je povinný znášať následky spáchaného trestného činu okrem obmedzenia na osobnej slobode aj tým spôsobom, že v prípade určenia výživného súdom budú akceptované jeho zárobkové schopnosti a možnosti, ktoré dosahoval pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, a nebudú akceptované obmedzené zárobkové schopnosti a možnosti otca počas výkonu trestu, ako v podstate žiada otec v ním podanom odvolaní. Otec má možnosť v rámci vykonávaného trestu odňatia slobody uchádzať sa o zaradenie do pracovného pomeru a tým čiastočne eliminovať výšku dlhu na výživnom, ktorý pri skončení svojho trestu podľa jeho výpočtu mal predstavovať 21.120 eur. Na základe týchto dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti napadnutého výroku ohľadne určenia výšky výživného na obidve maloleté deti V. na čas po rozvode v sume 120 eur mesačne na dcéru Q. a v sume 100 eur mesačne na syna X. otcovi za primerané veku a uspokojeniu odôvodnených potrieb týchto detí a takisto aj zárobkovým schopnostiam a možnostiam obidvoch rodičov, a preto napadnutý prvoinštančný rozsudok aj v časti určenia výšky výživného na tieto dve maloleté deti V. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok aj v jeho súvisiacich výrokoch III. až VII, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, t. j. v celom jeho rozsahu.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).